

befale, at man her skabte den Undtagelse, der alene gør en Sædvane og en Regel rigtig og billig.

Jeg skal dernæst omtale et andet Spørgsmaal, som ogsaa vedrører den højtærede Trafikminister. Den 19. September 1865 blev Pontonbroen fra Aalborg til Nørresundby indviet og den 9. Oktober samme Aar aabnet for almindelig Færdsel. Jeg skal ikke komme dybt ind paa denne Bros Historie, men kun gøre opmærksom paa, at den Koncession, Aalborg Kommune har haft paa Broen, udløber den 1. Januar 1916. Der er i Tidens Løb opsamlet ret store Kapitaler, jeg tror op mod 1 Mill. Kr., uden at jeg kender det nøjagtige Tal. Efter mit Skøn vil der være Grund til efter 1916 at faa en ny Ordning af Færdselen fra Aalborg over til Nørresundby, saaledes at Passagen blev fri. Den Betaling, der nu ydes for at komme over Broen, tynger i Virkeligheden ret stærkt paa en By som Nørresundby og ogsaa paa andre Beboere paa den nordlige Side af Fjorden. Uden at komme dybere ind paa dette Spørgsmaal har jeg gerne villet henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa det.

Jeg skal dernæst omtale et lille Spørgsmaal, der vedrører den højtærede Kultusminister. Jeg havde ventet, at der paa dette Aars Finanslovsforslag havde været en Bevilling til et residerende Kapellani i Nørresundby-Hvorup Pastorat, men jeg blev skuffet. Jeg ved ikke, om det er gaaet ærede Medlemmer som mig — jeg har det bestemte Indtryk, at Ministeriets Sparelyst, om jeg saa maa sige, i særlig Grad har ramt den højtærede Kultusminister. De andre Ministres Budgetter indeholder en hel Række Nybevillinger, men paa den højtærede Kultusministers Budget finder man ikke en eneste ny Bevilling til nye Kirker. Jeg ved ikke, hvoraf det kommer, maaske har den højtærede Kultusminister lettere ved ydmygt at bøje sig og resignere end de andre Ministre. Som sagt, jeg havde ventet at finde en Bevilling til et residerende Kapellani i Nørresundby-Hvorup Pastorat af den Grund, at der virkelig er Trang dertil. Nørresundby-Hvorup Pastorat er nu vokset saa stærkt, at der er ca. 8,000 Indbyggere, og det overstiger virkelig een Mands Kræfter at betjene det i kirkelig Henseende. Jeg vil anmode den højtærede Kultusminister om endnu en Gang at overveje dette Spørgsmaal, og det skulde glæde mig, om det kunde resultere i, at der kunde blive givet en Bevilling til det, jeg her nævned.

Jeg skal ogsaa i det følgende holde mig til Ting, som vedrører den højtærede Kultusminister, det er Ting af mere almindelig Interesse end det, jeg hidtil har nævnt, det er nemlig nogle Skolespørgsmaal, jeg vil omtale. Jeg vilde gerne støtte den Henstilling, som det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) rettede til den højtærede Kultusminister om Folkehøjskolerne. I den kommende Vinter vil der rimeligvis være mange Højskoler, der maa gaa for halv Kraft eller endogsaa ligge helt stille. De alvorlige Tider, vi lever i, vil ogsaa ramme dem. Og det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Hornslet sagde, at det maaske navnlig vil ramme de mindre Skoler, idet de maaske vanskeligere vil faa Elever end de større Skoler; og det vilde efter mit Skøn være sørgeligt, om disse Skoler skulde lægges økonomisk øde i den Vinter, vi gaar i Møde. Der gøres paa mange af dem et godt Arbejde til Gavn for vort Land. Nu ser jeg rigtignok, at det ærede Medlem fra København's 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) forleden Dag i Studentersamfundet — det Studentersamfund, der kun er en Skygge af fordums Storhed — i en Rustale har talt om baldrende Højskolelærere, der bræger Ordet Danmark. Vi er jo vant til alskens Foragt fra den Side; det berører os virkelig ikke Modet til at arbejde videre i den Retning, vi mener er den rigtige, og det vilde endda mere forurolige os, skal jeg sige det ærede Medlem, om man fra Studentersamfundets Side begyndte at rose Højskolelærerne. Jeg skal i denne Sammenhæng henlede Opmærksomheden paa en Tanke, der i den sidste Tid har været fremme i Højskolekredse. Det vil sikkert gaa saadan, at mange af de unge Mænd, der har faaet Understøttelse til et Højskoleophold til Vinter, ikke vil kunne bruge den, fordi de er blandt det indkaldte Mandskab. Kunde det nu ikke lade sig gøre, at den saaledes ledigblevne Understøttelse kunde gaa over til unge Mænd, der paa Grund af Krisen, vi lever i, er blevet arbejdsløse. Jeg tænker, at der her i København for Eksempel gaar mange unge arbejdsløse Mænd, for hvem en saadan Understøttelse vilde være kærkommen, saa de kunde ombytte Arbejdsløsheden med et Højskoleophold. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Kultusminister at overveje, om man ikke kunde gøre noget paa dette Omraade.

Der er et andet Forhold, som jeg ogsaa gerne vil omtale, og som for Resten ogsaa det ærede Medlem fra Hornslet